

16 GRZ 02

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar van partij X

en

Partij B: WA verzekeraar van partij Y

Feitelijke gegevens

De verzekerde van partij B had zijn voertuig (een bestelbus) geparkeerd. Het voertuig stond half op de stoep en half op het fietspad. De verzekerde van partij A reed op de fiets. De verzekerde van partij A had vanwege het regenachtige weer zijn capuchon over zijn hoofd getrokken. Hierdoor werd zijn zicht gedeeltelijk weggenomen en zag hij het voertuig van de verzekerde van partij B niet. De verzekerde van partij A raakte met het stuur van zijn fiets de linkerachterzijde van het voertuig van de verzekerde van partij B en liep hierdoor letsel op.

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat haar verzekerde ten tijde van het ongeval niet goed heeft opgelet: het was regenachtig weer, hij droeg zijn capuchon, en de zon scheen in zijn gezicht. Als gevolg daarvan zag hij de geparkeerde bestelbus te laat en is hij tegen het voertuig aangereden en vervolgens ten val gekomen. Dit is hem te verwijten. Partij A heeft dan ook aanspraak gemaakt op vergoeding van 40% van de schade conform het convenant. De verzekerde van partij B heeft de bestelbus zonder waarschuwingssignalen half op het fietspad geparkeerd. Vlak naast het fietspad zijn parkeerhavens. Partij B is van mening dat dit verwijtbaar is.

Partij B meent dat artikel 185 WVV in deze niet van toepassing is. De bus was immers in rust en volgens de wetsgeschiedenis is artikel 185 WVV enkel van toepassing als er met het voertuig gereden wordt. Daarnaast meent partij B dat, ongeacht de grondslag van de vordering van partij A, haar verzekerde niets te verwijten valt. Weliswaar stond het busje van verzekerde deels op het fietspad geparkeerd, maar deze was voor al het verkeer goed zichtbaar. Het was dag en licht en ondanks dat het (iets) regende was er voor de verzekerde van partij A geen enkele zichtbelemmering op de bestelbus. Het ongeval is volledig te wijten aan onoplettendheid van de zijde van de verzekerde van partij A. Hij heeft onvoldoende oplettendheid betracht en is zelf volledig aansprakelijk voor het hem overkomen ongeval. Partij B is van mening dat zij gehouden is 0% van de schade te vergoeden.

Overwegingen van de commissie

Allereerst beoordeelt de commissie of het voorval dat aanleiding was de kwestie aan haar voor te leggen en de veroorzaakte schade onder de reikwijdte van het convenant vallen. De commissie verklaart zich ontvankelijk, hetgeen onverlet laat dat de commissie zich niet uitlaat over de vraag of er in deze kwestie sprake is van een strikte (naar de letter genomen) toepassing van artikel 185 WVV-zaak. De Commissie stelt zich op het standpunt dat in het kader van het convenant artikel 185 WVV van toepassing is als er sprake is van een niet veilig buiten het verkeer tot stilstand gebracht motorrijtuig. De

commissie komt tot dit oordeel mede gezien de strekking van het convenant (kenbaar uit de preambule) en gezien het feit dat toepassing van het convenant niet uitdrukkelijk strikt beperkt is tot zaken die mogelijk slechts naar de letter genomen onder dit artikel vallen, maar die wel gelieerd zijn aan de ongevallen waarvoor het genoemde artikel een regeling geeft.

De commissie meent dat vast staat dat beide verzekerden een fout hebben gemaakt. Dat de bestuurder de bestelbus niet op deze plek mocht parkeren is immers onbetwist. Er was ook geen enkele noodzaak of overmacht om half op het fietspad, half op de stoep te parkeren, althans dat blijkt niet uit de stukken. De commissie meent eveneens dat het feit dat de fietser zeer onoplettend heeft gehandeld niet ter discussie staat. Nu er echter sprake is van een fout van de verzekerde, bestuurder van de bestelauto, kan er geen sprake zijn van overmacht zoals partij B stelt. Dit zou enkel anders zijn indien er sprake was van bewuste opzet van de fietser. Daarvan is hier geen sprake.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 40% van de gemaakte medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 16 juni 2016 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. E.B.M. Denters en mr.dr. N.J.E.G. Cremers, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris